

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 28ης Μαρτίου 2000 *

Στην υπόθεση T-251/97,

T. Port GmbH & Co., με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον G. Meier, δικηγόρο Κολωνίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο M. Baden, 34, rue Philippe II,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους K.-D. Borchardt και H. van Vliet, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

υποστηριζομένης από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τη R. Silva de Lapuerta, abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard Emmanuel Servais,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

και τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από την Κ. Rispal-Bellanger, υποδιευθύντρια του διεθνούς οικονομικού δικαίου και του κοινοτικού δικαίου στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την προεβία της Γαλλίας, 8 B, boulevard Joseph II,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 9ης Ιουλίου 1997, περί μη χορηγήσεως στην προσφεύγουσα προσθέτων πιστοποιητικών εισαγωγής διά της λήψεως μεταβατικών μέτρων στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα της μπανάνας,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, και R. García-Valdecasas και την P. Lindh, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 24ης Ιουνίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο

- 1 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1), θέσπισε κοινό σύστημα εισαγωγής μπανανών το οποίο αντικατέστησε τα διάφορα εθνικά συστήματα.

- 2 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93, το οποίο εντάσσεται στον τίτλο IV επί του καθεστώτος των συναλλαγών με τις τρίτες χώρες, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 3290/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις προσαρμογές και τα μεταβατικά μέτρα στον τομέα της γεωργίας που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των συμφωνιών που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης (ΕΕ L 349, σ. 105), προέβλεπε ότι ανοιγόταν δασμολογική ποσόστωση 2,1 εκατομμυρίων τόνων ανά καθαρό βάρος για το έτος 1994 και 2,2 εκατομμυρίων τόνων ανά καθαρό βάρος για τα επόμενα έτη, για τις εισαγωγές μπανάνας από τρίτες χώρες πλην των κρατών ΑΚΕ (Αφρικής, Καραϊβικής, Ειρηνικού) (στο εξής: μπανάνες των τρίτων χωρών) και για τις μη παραδοσιακές εισαγωγές μπανάνας προελεύσεως κρατών ΑΚΕ (στο εξής: μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ). Στο πλαίσιο της ποσοστώσεως αυτής, οι εισαγωγές μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ υπέκειντο σε μηδενικό δασμό, ενώ οι εισαγωγές μπανάνας τρίτων χωρών σε δασμό 75 ECU ανά τόνο. Οι επελθούσες στη συνέχεια τροποποιήσεις της κοινής οργάνωσης των αγορών στον ως άνω τομέα είναι αλυσιτελείς για τους σκοπούς της παρούσας προσφυγής.

- 3 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, κατένειμε τη δασμολογική αυτή ποσόστωση κατά 66,5 % στην κατηγορία των επιχειρηματιών που είχαν εμπορευθεί μπανάνες τρίτων χωρών και/ή μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ (κατηγορία Α), κατά 30 % στην κατηγορία των επιχειρηματιών που είχαν εμπορευθεί κοινοτικές μπανάνες και/ή παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ (κατηγορία Β) και κατά 3,5 % στην κατηγορία των εγκατεστημένων στην Κοινότητα επιχειρηματιών που άρχισαν να εμπορεύονται μπανάνες, πλην της κοινοτικής και/ή παραδοσιακής ΑΚΕ, από το 1992 (κατηγορία Γ).

4 Κατά το άρθρο 19, παράγραφος 2:

«Βάσει υπολογισμών χωριστά για κάθε μία από τις κατηγορίες των επιχειρηματιών της παραγράφου 1 (...), κάθε επιχειρηματίας λαμβάνει πιστοποιητικά εισαγωγής σε συνάρτηση με τη μέση ποσότητα μπανάνας που επώλησε κατά τα τρία τελευταία έτη για τα οποία υπάρχουν στατιστικά στοιχεία.

(...)

Για το δεύτερο εξάμηνο του 1993, κάθε επιχειρηματίας λαμβάνει πιστοποιητικό βάσει του ημίσεος της μέσης ετήσιας ποσότητας που έθεσε στο εμπόριο κατά τα έτη 1989-1991.»

5 Το άρθρο 30 του κανονισμού προέβλεπε:

«Αν, από τον Ιούλιο 1993, χρειαστεί να ληφθούν ειδικά μέτρα για να γίνει ευκολότερη η μετάβαση από τα καθεστώτα που ίσχυαν πριν τεθεί σε ισχύ ο παρών κανονισμός στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, ιδιαιτέρως δε για να υπερβληθούν σημαντικές δυσκολίες, η Επιτροπή (...) λαμβάνει όλα τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα.»

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

6 Η προσφεύγουσα είναι επιχείρηση εισαγωγής φρούτων, εγκατεστημένη στη Γερμανία, η οποία εμπορεύεται μπανάνες τρίτων χωρών από τις αρχές του αιώνα.

- 7 Το 1990, συνήψε με την κολομβιανή εταιρία Proban (στο εξής: Proban) προκαταρκτική συμφωνία (αποκαλούμενη: carta de intención) για την σε εβδομαδιαία βάση παράδοση μπανανών με σκοπό την εμπορία τους στη Γερμανία. Οποιαδήποτε διαφορά σχετικά με την εκτέλεση της ως άνω συμφωνίας έπρεπε να υποβληθεί σε διαιτητές που επρόκειτο να διοριστούν σύμφωνα με τους κανόνες περί φιλικής διαιτησίας του Αμβούργου (Hamburger freundschaftliche Arbitrage). Επειδή η Proban δεν τήρησε τους όρους της ως άνω προκαταρκτικής συμφωνίας και προτίμησε να παραδίδει μπανάνες σε άλλη επιχείρηση, η προσφεύγουσα υποχρεώθηκε να αναζητήσει νέο προμηθευτή.
- 8 Κατόπιν αυτού, η προσφεύγουσα συνήψε το 1991 σύμβαση (ενίοτε περιγραφόμενη ως «agreement», «σχέδιο συμβάσεως», «προσυμφωνία» ή «προπαρασκευαστική συμφωνία») με την εταιρία McKenza organisation de Paris (στο εξής: McKenza). Η εν λόγω σύμβαση διέπετο από το γερμανικό δίκαιο και προέβλεπε επίσης ότι οποιαδήποτε διαφορά σχετικά με την εκτέλεσή της έπρεπε να υποβληθεί σε διαιτητές οι οποίοι επρόκειτο να διοριστούν σύμφωνα με τους περί φιλικής διαιτησίας κανόνες του Αμβούργου. Το Νοέμβριο του 1991, η εταιρία Sembriosa του Ισημερινού (στο εξής: Sembriosa), κύριος προμηθευτής της McKenza, επώχευσε και ο επικεφαλής της δολοφονήθηκε.
- 9 Η προσφεύγουσα υπέγραψε στις 7 Νοεμβρίου 1991 προκαταρκτική συμφωνία (αποκαλούμενη επίσης: carta de intención) με την εταιρία Carrión Internacional του Ισημερινού (στο εξής: Carrión), η οποία στη συνέχεια απορροφήθηκε από τον όμιλο Bananor του Ισημερινού (στο εξής: Bananor). Στις 11 Μαρτίου 1993, η προσφεύγουσα συνήψε με την Carrión σύμβαση περί διανομής, η οποία αντικαταστάθηκε από την υπογραφήα με την Bananor την 1η Ιουνίου 1993 μεταγενέστερη συμφωνία με το ίδιο περιεχόμενο.
- 10 Μετά την έναρξη ισχύος της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της μπανάνας από 1ης Ιουλίου 1993, η προσφεύγουσα κατέβαλε προσπάθειες προκειμένου να της χορηγηθούν οι ποσότητες αναφοράς που θα της επέτρεπαν να επιβιώσει οικονομικώς ως εισαγωγέας μπανανών.

- 11 Με διάταξη της 9ης Φεβρουαρίου 1995, στα πλαίσια της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, το Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Γερμανία) της χορήγησε πρόσθετα πιστοποιητικά εισαγωγής και υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), προδικαστικά ερωτήματα αφορώντα, μεταξύ άλλων, την ερμηνεία του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93.
- 12 Με απόφαση της 26ης Νοεμβρίου 1996 στην υπόθεση C-68/95, T. Port (Συλλογή 1996, σ. I-6065, στο εξής: απόφαση T. Port), το Δικαστήριο έκρινε, ιδίως, ότι το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 επιτρέπει στην Επιτροπή και, ανάλογα με τις περιστάσεις, της επιβάλλει την υποχρέωση να ρυθμίζει τις περιπτώσεις υπερβολικής χαλεπότητας που οφείλονται στο γεγονός ότι οι εισαγωγείς μπανανών τρίτων χωρών ή μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ συναντούν δυσχέρειες που απειλούν την επιβίωσή τους, όταν τους έχει χορηγηθεί εξαιρετικά χαμηλή ποσόστωση με βάση τα έτη αναφοράς που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη δυνάμει του άρθρου 19, παράγραφος 2, του ιδίου κανονισμού, στην περίπτωση που οι δυσχέρειες αυτές είναι συμφυείς με τη μετάβαση από τα υφιστάμενα πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού εθνικά καθεστώτα στην κοινή οργάνωση της αγοράς και δεν οφείλονται στη μη επίδειξη επιμελείας από τους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες.
- 13 Με συστημένη επιστολή της 16ης Δεκεμβρίου 1996, την οποία παρέλαβε η Επιτροπή στις 23 Δεκεμβρίου 1996, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή να εκδώσει, εντός σύντομου χρόνου, διατάξεις εφαρμοστέες σε περιπτώσεις υπερβολικής χαλεπότητας και, ειδικότερα, τη χορήγηση προσθέτων πιστοποιητικών εισαγωγής για μπανάνες προελεύσεως τρίτων χωρών στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως.
- 14 Επειδή η Επιτροπή δεν έλαβε θέση επί της εν λόγω αιτήσεως εντός των δύο μηνών που ακολούθησαν την επιστολή, η προσφεύγουσα άσκησε, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Φεβρουαρίου 1997, προσφυγή κατά παραλείψεως (υπόθεση T-39/97), δυνάμει του άρθρου 175 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 232 ΕΚ).

- 15 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατέθεσε αυθημερόν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με τα άρθρα 185 και 186 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ) (υπόθεση Τ-39/97 R). Επειδή η προσφεύγουσα παραίτηθηκε στη συνέχεια από την αίτησή της περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, η υπόθεση διεγράφη από το πρωτόκολλο του Πρωτοδικείου με διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουνίου 1997.
- 16 Με απόφαση της 9ης Ιουλίου 1997, η Επιτροπή απέρριψε τα αιτήματα που διατύπωσε η προσφεύγουσα με το από 16 Δεκεμβρίου 1996 έγγραφό της (στο εξής: η προσβαλλόμενη απόφαση).
- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Σεπτεμβρίου 1997, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 18 Με διάταξη της 26ης Νοεμβρίου 1997 στην υπόθεση Τ-39/97, Τ. Port κατά Επιτροπής (Συλλογή 1997, σ. II-2125), το Πρωτοδικείο αποφάνθηκε ότι παρείχε η έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής κατά παραλείψεως.
- 19 Με διατάξεις της 17ης Ιουνίου 1998, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου έκανε δεκτές τις παρεμβάσεις του Βασιλείου της Ισπανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής στα πλαίσια της παρούσας υποθέσεως. Τα υπομνήματα των παρεμβαίνόντων κατατέθηκαν στις 30 Ιουλίου και 3 Σεπτεμβρίου 1998 αντιστοίχως.
- 20 Κατά τη συνεδρίαση της 24ης Ιουνίου 1999, οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου.

Η προσβαλλομένη απόφαση

- 21 Με την προσβαλλομένη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε, όσον αφορά τη συναφθείσα με την Proban προκαταρκτική συμφωνία, ότι δεν υφίστατο καμία οριστική δέσμευση έναντι της εν λόγω επιχειρήσεως και ότι η προκαταρκτική αυτή συμφωνία ήταν απλή δήλωση προθέσεων χωρίς κανένα δεσμευτικό χαρακτήρα από νομικής απόψεως. Επιπλέον, υπογράμμισε ότι η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει κατ' αρχάς εκδοχή της προκαταρκτικής αυτής συμβάσεως υπογεγραμμένη αποκλειστικά και μόνο από την ίδια, στη συνέχεια δε ετέρα εκδοχή η οποία περιελάμβανε και μια δεύτερη υπογραφή που φερόταν ότι ανήκε στον εκπρόσωπο της Proban, ενώ ουσιώδη στοιχεία, όπως η έναρξη των παραδόσεων καθώς και οι λιμένες φορτώσεως και εκφορτώσεως, δεν περιλαμβάνονταν σε καμία από τις δύο εκδοχές. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν είχε αποδειχθεί η ύπαρξη συμβάσεως, η λύση της οποίας μπορούσε να θεωρηθεί ως περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας κατά την έννοια της αποφάσεως T. Port.
- 22 Ως προς τη σύμβαση με την McKenza, η Επιτροπή εκτίμησε ότι αδυνατούσε να αναγνωρίσει ως περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας την πτώχευση της Sembiosa της 4ης Νοεμβρίου 1991. Συγκεκριμένα, η 22α Οκτωβρίου 1991 που περιελάμβανε η ως άνω σύμβαση, προγενέστερη κατά μερικές ημέρες της πτώχευσεως, ήταν ύποπτη στον βαθμό που είχε προστεθεί χειρογράφως και δεν εμφανιόταν δίπλα στις υπογραφές. Ομοίως, με το από 16 Δεκεμβρίου 1996 έγγραφό της, η προσφεύγουσα είχε διευκρινίσει ότι η επίδικη δέσμευση είχε υπογραφεί στις 17 Οκτωβρίου 1991. Ακολουθώς, δεν μπορούσε να προσδιοριστεί η διάρκεια εφαρμογής της εν λόγω συμβάσεως. Περαιτέρω, η σύμβαση ανέφερε ότι και άλλοι παραγωγοί πλην της Sembiosa υπήρχε περίπτωση να ανεφοδιάζουν τη McKenza. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι οι τελευταίοι βρίσκονταν σε αδυναμία να προμηθεύσουν την ίδια ποσότητα μπανανών ούτε προέβη σε οποιοδήποτε διάβημα προς την McKenza προκειμένου να επιτύχει την εκτέλεση της συμβάσεως, μολοντί οριζόταν ότι είχε τη δυνατότητα να προσφύγει, σε περίπτωση διαφοράς, σε διαιτητικό δικαστήριο στο Αμβούργο. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν είχε επιδείξει την απαιτούμενη, σύμφωνα με την απόφαση T. Port, επιμέλεια.
- 23 Όσον αφορά τις συμβάσεις της 11ης Μαρτίου και 1ης Ιουνίου 1993 με τις Carrión και Banapor αντιστοίχως, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη επειδή είχαν συναφθεί μετά τη δημοσίευση του κανονισμού 404/93 στην *Επίσημη*

Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Τα περιοριστικά αποτελέσματα του ως άνω κανονισμού σχετικά με τις δυνατότητες εισαγωγής μπανανών προελεύσεως τρίτων χωρών με μειωμένο συντελεστή ήσαν ήδη, συνακόλουθα, γνωστά κατά τη σύναψη των ως άνω συμβάσεων. Επιπλέον, η σύμβαση της 1ης Ιουνίου 1993 προέβλεπε ρητώς ότι ζητήματα αδειών θα αποτελούσαν περίπτωση ανωτέρας βίας δυναμένης να οδηγήσει στην καταγγελία της. Άρα, η προσφεύγουσα δεν ήταν υποχρεωμένη να εμπορεύεται τις μπανάνες της Carrión και της Bananoι, ούτε να τις πωλεί επί ζημία.

- 24 Όσον αφορά τη δήλωση προθέσεων της 7ης Νοεμβρίου 1991 με την Carrión, η Επιτροπή θεώρησε ότι δεν περιελάμβανε καμία νομική δέσμευση και ουδέν προέβλεπε επί του ενδεχομένου ζητήματος αποζημιώσεως σε περίπτωση μη συνάψεως συμβάσεως. Επιπλέον, η προσφεύγουσα όφειλε να υποστεί τις συνέπειες του γεγονότος ότι, λόγω του ότι δεν έλαβε εγκαίρως τα αναγκαία μέτρα, δεν κατέστη δυνατό να αρχίσει τις εισαγωγές μπανανών που της εφοδίασε η Carrión παρά μόλις το πρώτο εξάμηνο του 1993.
- 25 Ενόψει του συνόλου των προεκτεθέντων, η Επιτροπή αρνήθηκε να δεχθεί ότι η προσφεύγουσα βρισκόταν αντιμέτωπη με περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας και αρνήθηκε, ως εκ τούτου, την αίτησή της για τη χορήγηση προσθέτων πιστοποιητικών εισαγωγής.

Αιτήματα των διαδίκων

- 26 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

27 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας και τη Γαλλική Δημοκρατία, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

28 Η προσφεύγουσα θεμελιώνει την προσφυγή της σε δύο λόγους, αρυμένους, αντιστοίχως, από παράβαση του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93 και υπέρβαση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής. Η καθής υποστηρίζει προκαταρκτικώς ότι τα επισυναφθέντα ως παραρτήματα Κ1 και Κ4 στο δικόγραφο της προσφυγής έγγραφα δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής. Η Γαλλική Δημοκρατία προβάλλει την ίδια ένσταση όσον αφορά τα επισυναφθέντα στο παράρτημα Κ1 του δικογράφου της προσφυγής έγγραφα. Επιβάλλεται, κατ' αρχάς, η εξέταση του αιτήματος της καθής και της Γαλλικής Δημοκρατίας για την απόσυρση από τις συζητήσεις ορισμένων δικογράφων.

Επί του χαρακτήρα των επισυναφθέντων ως παραρτήματα Κ1 και Κ4 του δικογράφου της προσφυγής εγγράφων ως λιπτέων υπόψη

Επιχειρηματολογία της Επιτροπής και της Γαλλικής Δημοκρατίας

29 Κατά την Επιτροπή, η προκαταρκτική σύμβαση με την Proban, η οποία επισυνάφθηκε στο παράρτημα Κ1 του δικογράφου της προσφυγής, δεν είναι η ίδια ούτε με την εκδοχή που κοινοποιήθηκε με την αίτηση της 16ης Δεκεμβρίου 1996, ούτε με εκείνη που προσκομίστηκε στο πλαίσιο των προγενεστέρων ενώπιον του Πρωτοδικείου διαφορών (υποθέσεις T-39/97 και T-39/97 R).

- 30 Η εκδοχή που επισυνάφθηκε στο δικόγραφο της προσφυγής περιλαμβάνει, σε αντίθεση με τις προγενέστερες, μνείες αφορώσες την ημερομηνία ενάρξεως των παραδόσεων μπανανών καθώς και μνεία των λιμένων φορτώσεως και προορισμού. Τα ανωτέρω σημεία δεν στερούνται σημασίας, όσον αφορά τη μη αναγνώριση εκ μέρους της Επιτροπής της νομικής αξίας της ως άνω προκαταρκτικής συμβάσεως με την προσβαλλομένη απόφαση.
- 31 Σύμφωνα με πάγια νομολογία, η νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως εκτιμάται με γνώμονα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που ίσχυαν κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της. Με την παρούσα δίκη, η εκδοχή της προκαταρκτικής συμβάσεως με την Proban, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα Κ1, συνιστά νέο πραγματικό στοιχείο, οπότε πρέπει να αφαιρεθεί από τη δικογραφία. Η Γαλλική Δημοκρατία υποστηρίζει το επιχείρημα της Επιτροπής συναφώς.
- 32 Ομοίως, η από 11 Ιουλίου 1997 υπεύθυνη δήλωση του Nazzari, ο οποίος εκπροσώπωσε την McKenza κατά τις διαπραγματεύσεις με την προσφεύγουσα, δήλωση η οποία επισυνάπτεται στο παράρτημα Κ4 του δικογράφου της προσφυγής, πρέπει να αφαιρεθεί από τη δικογραφία. Πράγματι, η ημερομηνία συνάψεως της συμβάσεως με τη McKenza δεν είναι βεβαία, εφόσον η 22α Οκτωβρίου 1991 προστέθηκε χειρογράφως και δεν εμφανιόταν δίπλα στις υπογραφές, ενώ ο δικηγόρος της προσφεύγουσας βεβαίωσε ότι ως άνω σύμβαση είχε υπογραφεί στις 17 Οκτωβρίου 1991.
- 33 Ομοίως, υφίσταται ασάφεια ως προς ορισμένα ουσιώδη στοιχεία της συμβάσεως. Έτσι, όσον αφορά τη διάρκεια ισχύος της, ο Nazzari διευκρίνισε ότι είχε οριστεί για πέντε έτη, ενώ ο Port, με την από 14 Μαρτίου 1997 υπεύθυνη δήλωσή του βεβαίωσε ότι είχε τουλάχιστον τριετή διάρκεια. Η σύμβαση, όπως κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή με την αίτηση της 16ης Δεκεμβρίου 1996, ουδέν περιελάμβανε περί διάρκειας ισχύος της.

- 34 Επειδή η Επιτροπή δεν μπορούσε να βασιστεί, κατά τον χρόνο εκτιμήσεως της αιτήσεως για τη ρύθμιση περιπτώσεως υπερβολικής χαλεπότητας, παρά μόνο σε στοιχεία που προσκόμισε ο ίδιος ο αιτών, είναι όψιμη οποιαδήποτε διόρθωση επί της συμβάσεως επελθούσα κατά τη διάρκεια της δίκης.

Επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας

- 35 Η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι, στα πλαίσια της παρούσας προσφυγής, προσκόμισε δύο διαφορετικές εκδοχές της προκαταρκτικής συμβάσεως με την Proban. Η εκδοχή που είχε αποστείλει στην Επιτροπή με το έγγραφο της 16ης Δεκεμβρίου 1996 δεν διευκρίνιζε την ημερομηνία ενάρξεως των παραδόσεων ούτε τον λιμένα φορτώσεως. Ακολούθως, επισύναψε, ως παράρτημα Κ1 του δικογράφου της προσφυγής, συμπληρωμένο αντίτυπο της προκαταρκτικής συμβάσεως που περιελάμβανε τα δύο αυτά στοιχεία. Η προσκόμιση του ιδίου εγγράφου σε διαφορετικά στάδια οφείλεται στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα διέθετε τριπλό σύστημα αρχειοθέτησεως, ενώ για την υποβολή εγγράφων προς την Επιτροπή εμπλέκονταν διάφορα πρόσωπα. Επαφίεται στο Πρωτοδικείο προκειμένου να εκτιμήσει αν ένα αποδεικτικό μέσο προσκομισθέν ως παράρτημα του δικογράφου της προσφυγής μπορεί να ληφθεί υπόψη μόνο στην εκδοχή που διέθετε η Επιτροπή κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 36 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η σύμβαση με τη McKenza συνήφθη με βάση όσα συμφώνησαν τα μέρη στις 17 Οκτωβρίου 1991, όπως προκύπτει από την υπεύθυνη δήλωση του Nazzari που επισυνάπτεται ως παράρτημα Κ4 του δικογράφου της προσφυγής. Η 22α Οκτωβρίου 1991 είναι η ημερομηνία παραλαβής εκ μέρους της προσφεύγουσας του υπογεγραμμένου από την McKenza εγγράφου.
- 37 Αναφερόμενη στην ίδια υπεύθυνη δήλωση του Nazzari, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι τα συμβαλλόμενα μέρη είχαν συμφωνήσει ότι η διάρκεια ισχύος της συμβάσεως θα ήταν πενταετής. Δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ της ως άνω δηλώσεως και εκείνης του Port (βλ. ανωτέρω σκέψη 33).

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 38 Κατά πάγια νομολογία, η νομιμότητα μιας προσβαλλομένης πράξεως εκτιμάται σε συνάρτηση με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίσταντο κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Φεβρουαρίου 1979 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 15/76 και 16/76, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/Ι, σ. 141, σκέψη 7, και της 5ης Ιουλίου 1984 στην υπόθεση 114/83, Société d'initiatives et de coopération agricoles και Société interprofessionnelle des producteurs et expéditeurs de fruits, légumes, bulbes et fleurs d'Ille-et-Vilaine κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 2589, σκέψη 22· απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1996 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-79/95 και T-80/95, SNCF και British Railways κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. ΙΙ-1491, σκέψη 48). Ειδικότερα, όπως προκύπτει από τη νομολογία, οι πολύπλοκες εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή πρέπει να εξετάζονται μόνο σε συνάρτηση με τα στοιχεία που διέθετε κατά τον χρόνο κατά τον οποίο επελήφθη συναφώς (απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1996 στην υπόθεση C-241/94, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. Ι-4551, σκέψη 33, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 1998 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-371/94 και T-394/94, British Airways κ.λπ. και British Midland Airways κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. ΙΙ-2405, σκέψη 81).
- 39 Έπεται ότι, προκειμένου να υποστηρίξει την προσφυγή της, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί την εκδοχή της προκαταρκτικής συμβάσεως με την Proban που είχε επισυνάψει στο δικόγραφο της προσφυγής αλλ' αποκλειστικά εκείνη που διέθετε η Επιτροπή κατά τον χρόνο εξετάσεως της από 16 Δεκεμβρίου 1996 αιτήσεώς της.
- 40 Ομοίως, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να στηρίζεται στη δήλωση του Nazarrí με σκοπό τη συμπλήρωση των διατάξεων της συμβάσεως με την McKenza, δεδομένου ότι ο Nazarrí προσδίδει στην εν λόγω σύμβαση περιεχόμενο διαφορετικό από εκείνο που διέθετε η Επιτροπή κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 41 Επομένως, τα παραρτήματα Κ1 και Κ4 δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για τους σκοπούς της παρούσας προσφυγής.

Επί του πρώτου λόγου, ο οποίος θεμελιώνεται σε παράβαση του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93

Επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας

- 42 Η Επιτροπή δεν εκτίμησε ορθά τον χαρακτήρα και τις έννομες συνέπειες της προκαταρκτικής συμβάσεως με την Proban. Μια προκαταρκτική σύμβαση συνιστά εκ των προτέρων δέσμευση των συμβαλλομένων οσάκις πραγματικά ή νομικά εμπόδια εξακολουθούν να μην επιτρέπουν τη σύναψη της συμβάσεως αυτής καθεαυτή.
- 43 Ούτε ο χαρακτηρισμός της συμφωνίας ούτε η εκτίμηση των εν γένει δηλώσεων προθέσεων είναι λυσιτελείς. Καθοριστικά είναι αποκλειστικά η βούληση των συμβαλλομένων και, ελλείψει δεδηλωμένης βουλήσεως, οι συνήθειες του τόπου εκτελέσεως που στην προκειμένη περίπτωση ήταν το Αμβούργο. Η προκαταρκτική σύμβαση με την Proban αποδεικνύει τη βούληση των δύο μερών να δεσμευθούν και περιλαμβάνει όλα τα ουσιώδη προς τούτο στοιχεία. Σε αντίθεση προς όσα ισχυρίζεται η Επιτροπή, η ημερομηνία ενάρξεως των παραδόσεων και οι λιμένες φορτώσεως και εκφορτώσεως δεν αποτελούν ουσιώδη στοιχεία μιας προκαταρκτικής συμβάσεως. Τα μόνα ουσιώδη στοιχεία είναι η ποσότητα και ποιότητα των εμπορευμάτων, η τιμή τους και ο επιμερισμός των εξόδων που συνεπάγεται η διάθεσή τους στην αγορά καθώς και η ελάχιστη διάρκεια της συμβάσεως.
- 44 Μια «carta de intención», όπως είναι οι υπογραφείσες με τις Proban και Carrión προκαταρκτικές συμβάσεις (βλ. κατωτέρω σκέψη 49) αποτελεί έγκυρη σύμβαση σύμφωνα με τα εμπορικά ήθη του Αμβούργου, εφόσον είναι επαρκώς ακριβής και λεπτομερής ώστε να είναι εφικτή η εκτέλεσή της δικαστικώς. Η μη τήρηση εκ μέρους ενός συμβαλλομένου της ως άνω συμβάσεως παρέχει επίσης στον αντισυμβαλλόμενο που εθίγη τη δυνατότητα να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως λόγω μη εκτελέσεως.
- 45 Επομένως, υφίσταται με την Proban σύμβαση εμπορίας με δεσμευτικό νομικό χαρακτήρα, σε εκτέλεση της οποίας η προσφεύγουσα θα έπρεπε να είχε λάβει τα

εμπορεύματα κατά την περίοδο αναφοράς αν το αντισυμβαλλόμενο μέρος δεν είχε εξωθηθεί, λόγω του ανταγωνισμού, να ενεργήσει αθετώντας τις δεσμεύσεις του.

46 Δεδομένου ότι η προσφυγή στη δικαιοσύνη δεν θα της επέτρεπε να επιτύχει την παράδοση των εμπορευμάτων από την Proban κατά την περίοδο αναφοράς, η προσφεύγουσα έλαβε, συνακόλουθα, την απόφαση να αναζητήσει άλλον εταίρο.

47 Όσον αφορά τη σύμβαση με την McKenza, ο προμηθευτής της τελευταίας ήταν αποκλειστικά η Sembriosa και οι εκμεταλλεύσεις της. Αυτές δεν ήταν νομικώς σε θέση να προμηθεύουν απευθείας την McKenza λόγω του ότι δεν διέθεταν άδειες εξαγωγής. Επειδή η McKenza και δεν συνήψε σύμβαση με άλλον εξαγωγέα στον Ισημερινό και οι λοιποί παραγωγοί δεν είχαν τη δυνατότητα να εξαγάγουν, η συμφωνία της McKenza με την προσφεύγουσα κατέστη αδύνατο να εκτελεστεί λόγω της πτώχευσης της Sembriosa. Δίκη κατά της McKenza θα στερούνταν νοήματος τόσον από απόψεως οικονομικής όσο και νομικής, δεδομένου ότι δεν θα επέτρεπε στην προσφεύγουσα να εισαγάγει υπολογιστές για την περίοδο αναφοράς ποσότητες.

48 Όσον αφορά την πτώχευση της Sembriosa, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ενημερώθηκε συναφώς περί τα τέλη Οκτωβρίου ή περί τις αρχές Νοεμβρίου 1991, τηλεφωνικώς από τον Nazzari, σύμφωνα με τον οποίο η σύμβαση με την McKenza ήταν αδύνατο να εκτελεστεί λόγω του γεγονότος αυτού.

49 Επίσης, η προκαταρκτική σύμβαση της 7ης Νοεμβρίου 1991 με την Carrión έχει δεσμευτική νομική αξία. Ουδεμία υφίσταται αμφιβολία ως προς τη βούληση των μερών να δεσμευθούν. Με βάση την ως άνω σύμβαση, τα μέρη άρχισαν τις εμπορικές συναλλαγές τους και οι πρώτες μπανάνες άρχισαν όντως να παραδίδονται από τον Φεβρουάριο του 1993, όπως προβλεπόταν. Ομοίως, ρυθμίστηκαν όλα τα ουσιώδη στοιχεία της σύμβασης.

50. Εν πάση περιπτώσει, η προκαταρκτική σύμβαση και οι συμβάσεις του 1993 με τις Carrión και Banapar πρέπει να θεωρηθούν ως ενιαίο σύνολο, δεδομένου ότι οι συμβάσεις αυτές δεν περιλαμβάνουν συμπληρωματικές σε σχέση με την προκαταρκτική αυτή σύμβαση διατάξεις, μολονότι συνήφθησαν μετά την έκδοση του κανονισμού 404/93.
51. Γεγονός είναι ότι τα συμβαλλόμενα μέρη είχαν το δικαίωμα να καταγγείλουν τις συμβάσεις, αλλ' η δυνατότητα αυτή είναι άσχετη με τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η έκδοση εκ μέρους της Επιτροπής μεταβατικών μέτρων.
52. Η χορήγηση στην προσφεύγουσα εξαιρετικά χαμηλής ποσοτώσεως μπανανών συνιστά απειλή για την επιβίωσή της. Αν δεν μεσολαβούσε η κοινή οργάνωση των αγορών, θα εμπορευόταν στη Γερμανία τις συμπεφωνημένες με την προκαταρκτική σύμβαση που συνήψε με την Carrión ποσότητες, οι οποίες θα λαμβάνονταν υπόψη προς όφελός της ως ποσότητες αναφοράς. Επομένως, η κατάστασή της συνιστά περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας σύμφωνα με την απόφαση T. Port. Η αμέλεια που της προσάπτει η Επιτροπή ουδόλως συντείνει στην υπέρβαση των δυσχερειών με τις οποίες βρίσκεται αντιμέτωπη. Ούτε είναι ρεαλιστικό να υποστηρίζεται ότι, αν είχε επιδείξει επιμέλεια, θα είχε λάβει τα αναγκαία μέτρα για την εμπορία των μπανανών της Carrión στη Γερμανία.

Επιχειρηματολογία της Επιτροπής και των παρεμβαίνόντων

53. Όσον αφορά την προκαταρκτική σύμβαση με την Proban, όπως της κοινοποιήθηκε με την αίτηση της 16ης Δεκεμβρίου 1996, η Επιτροπή απορρίπτει την επιχειρηματολογία

της προσφεύγουσας, σύμφωνα με την οποία η δεδηλωμένη βούληση των προσώπων που την κατήρτισαν ή, ελλείψει αυτής, τα ισχύοντα στο Αμβούργο έθιμα επιτρέπουν να υποτεθεί ότι υφίστατο σύμβαση εμπορίας δεσμεύουσα τα συμβαλλόμενα μέρη.

- 54 Πρώτον, η Επιτροπή εκτιμά ότι ούτε οι διαπραγματεύσεις που προηγήθηκαν της υπογραφής της προκαταρκτικής συμβάσεως, ούτε η εκπεφρασμένη πρόθεση των μερών να συνάψουν εμπορικές σχέσεις μακροπροθέσμως είναι ικανές να προσδώσουν στο εν λόγω έγγραφο υποχρεωτική νομική φύση.
- 55 Δεύτερον, σύμφωνα με την έκθεση του εμπειρογνώμονα Walter Müller περί των εθίμων στο Αμβούργο, όσον αφορά τον συμβατικό και υποχρεωτικό χαρακτήρα μιας προκαταρκτικής συμβάσεως:

«Μια “carta de intencion” είναι υποχρεωτική σύμβαση, η παραβίαση της οποίας επιτρέπει στον έντιμο αντισυμβαλλόμενο να αξιώσει αποζημίωση, εφόσον οι διατάξεις είναι επαρκώς ακριβείς ώστε, εφαρμόζοντας τις αρχές της συμπληρωματικής ερμηνείας των συμβάσεων, να μπορεί να ασκηθεί αγωγή περί εκτελέσεως».

- 56 Η προκαταρκτική σύμβαση με την Proban δεν ρυθμίζει όλες τις ουσιώδεις πτυχές μιας συμφωνίας και δεν περιλαμβάνει, επομένως, διατάξεις αρκούντως ακριβείς κατά την έννοια των εθίμων του Αμβούργου. Σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η προκαταρκτική σύμβαση δεν παρέχει κανένα ενδεικτικό στοιχείο ως προς την ημερομηνία ενάρξεως των παραδόσεων ούτε ως προς τους λιμένες αποστολής και εκφορτώσεως.
- 57 Επιπλέον, η προσφεύγουσα αγνοεί τη θεμελιώδη διαφορά μεταξύ των εννόμων συνεπειών ενός εγγράφου προθέσεων και εκείνων μιας συμβάσεως. Η Επιτροπή συντάσσεται με τη γνώμη του Müller, σύμφωνα με την οποία, αν το περιεχόμενο ενός εγγράφου προθέσεων είναι αρκούντως συγκεκριμένο, η αθέτησή του μπορεί να γεννήσει δικαίωμα προς αποκατάσταση. Πάντως, το δικαίωμα αυτό περιορίζεται στην

αποζημίωση λόγω της προκληθείσας από τον αντισυμβαλλόμενο ζημίας εξ αιτίας της μη συνάψεως της συμβάσεως, ενόψει των ήδη ληφθέντων από αυτόν μέτρων για την πραγματοποίηση της συμβάσεως. Αντιθέτως, ένα έγγραφο προθέσεων δεν μπορεί να παρέχει τη δυνατότητα να απαιτείται η εκτέλεση των μελλοντικών συμβατικών υποχρεώσεων που προβλέπει. Άρα, η προκαταρκτική σύμβαση δεν γεννά σε νομικό επίπεδο δικαίωμα που να οδηγεί στην υποχρέωση εκτελέσεως των σχεδιαζομένων παραδόσεων μπανανών, οπότε η έναρξη ισχύος της κοινής οργανώσεως των αγορών δεν θίγει περαιτέρω εμπορική σχέση που έχει ήδη εγκαθιδρυθεί, σε ικανό βαθμό από νομική άποψη, και αφορά την παράδοση μπανανών τρίτων χωρών. Η προσφεύγουσα έχει προδήλως επίγνωση των γεγονότων αυτών, προβάλλοντας την άποψη ότι η προκαταρκτική συμφωνία, πόρρω απέχοντας του να συνιστά έγγραφο προθέσεων, είναι ήδη νομικώς έγκυρη σύμβαση, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

- 58 Η έκθεση του Müller αναφέρεται αποκλειστικά στις ελάχιστες προϋποθέσεις που πρέπει να πληροί ένα έγγραφο προθέσεων για να μπορεί να παραγάγει έννομες συνέπειες στοιχειοθετούσες δικαίωμα προς επανόρθωση και όχι στους κανόνες καταρτίσεως και κύρους μιας συμβάσεως.
- 59 Ανεξάρτητα από τον χαρακτηρισμό της οικείας προκαταρκτικής συμβάσεως, η μη εκτέλεσή της εκ μέρους της Proban δεν μπορεί να συνιστά περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας, δεδομένου ότι, κατά την ομολογία της ίδιας της προσφεύγουσας, η πράξη αυτή δεν της εξασφάλιζε κανένα δικαίωμα για την παράδοση μπανανών.
- 60 Όσον αφορά τη σύμβαση με την McKenza, η ερμηνεία της, σύμφωνα με την οποία μοναδικός εταίρος της εν λόγω εταιρίας στον Ισημερινό ήταν η Sembriosa, δεν αντιστοιχεί στις διατάξεις της συμβάσεως ούτε στην υφισταμένη κατά τον χρόνο της υπογραφής της κατάσταση. Ουδόλως μπορεί να συναχθεί από τη σύμβαση ότι μόνον οι παραδόσεις της Sembriosa αποτελούσαν αντικείμενο της συμφωνίας που είχε συναφθεί με την προσφεύγουσα. Επιπλέον, η αρκετά περιορισμένη ικανότητα παραδόσεων της Sembriosa εξηγεί ότι η σύμβαση αναφερόταν σε άλλους προμηθευτές προκειμένου να διασφαλιστεί η αποστολή εκ μέρους της McKenza προς την προσφεύγουσα των προβλεπόμενων ποσοτήτων μπανανών.
- 61 Εν πάση περιπτώσει, μετά την πτώχευση της Sembriosa, οι συλλεγείσες από τις επιχειρήσεις της παραγωγής μπανάνες έπρεπε να είναι διαθέσιμες στην αγορά, οπότε η

McKenza μπορούσε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της περί παραδόσεως προς την προσφεύγουσα δεδομένου ότι η αγορά του Ισημερινού ήταν προδήλως σε θέση να εξασφαλίσει τον ανεφοδιασμό του εν λόγω προμηθευτή με μπανάνες.

- 62 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η κίνηση κατά της McKenza δίκης θα ήταν αναποτελεσματική στερείται βάσεως.
- 63 Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η ημερομηνία συνάψεως της συμβάσεως είναι λυσιτελής (βλ. ανωτέρω σκέψη 32), εφόσον μόνο μια σύμβαση συναφθείσα με την McKenza προ της πτωχεύσεως της Sembriosa στις 4 Νοεμβρίου 1991 μπορούσε να αποτελέσει τη βάση για την αναγνώριση περιπτώσεως υπερβολικής χαλεπότητας. Οι αντιφατικές ημερομηνίες και οι λοιπές ανακρίβειες που προπαρατέθηκαν τραυματίζουν, πάντως, σημαντικά την αξιοπιστία της απόψεως της προσφεύγουσας.
- 64 Όσον αφορά τις συμβάσεις και την προκαταρκτική σύμβαση που συνήφθησαν με τις Carrión και Bananoι, επιβάλλεται η διάκριση των ρυθμίσεων εκ μέρους της προσφεύγουσας σε εκείνες προ της λήψεως γνώσεως της κοινής οργάνωσης των αγορών και τις επακόλουθες. Η προκαταρκτική σύμβαση της 7ης Νοεμβρίου 1991 είναι το μόνο στοιχείο που μπορεί να αποτελέσει τη βάση εκτίμησεως αν η προσφεύγουσα βρισκόταν αντιμέτωπη με κατάσταση υπερβολικής χαλεπότητας. Η ως άνω προκαταρκτική σύμβαση, η νομική αξία της οποίας δεν υπερβαίνει εκείνη ενός εγγράφου προθέσεων, δεν συνιστά λυσιτελές από απόψεως δικαίου οικονομικό μέτρο που θα στερούσε αποτελέσματος την κοινή οργάνωση των αγορών. Πρόκειται για αναγκαστική φάση κατά την κατάρτιση συμβάσεως παραδόσεως, ακόμη και εν όψει των διατάξεων του γερμανικού δικαίου που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα.
- 65 Συναφώς, τα συμβαλλόμενα μέρη δεν είχαν αξιολογήσει το γεγονός ότι οι ποσότητες και οι προϋποθέσεις παραδόσεως που προέβλεπε η προκαταρκτική σύμβαση επρόκειτο να επαναληφθούν, χωρίς καμία τροποποίηση, με τη σύμβαση, αλλ' είχαν συμφωνήσει ότι τα στοιχεία αυτά επρόκειτο να εξεταστούν εκ νέου και, ενδεχομένως, να αναπροσαρμοστούν κατά τον χρόνο συνάψεως της συμβάσεως. Επομένως, δεν μπορεί να συνάγεται από την προκαταρκτική σύμβαση ότι είχαν προβλεφθεί αμετάκλητες διατά-

Ξεις δυνάμενες να καταστούν ανίσχυρες από την κοινή οργάνωση των αγορών. Η περιληφθείσα στις συμβάσεις του 1993 ρήτρα περί καταγγελίας αποδεικνύει περαιτέρω ότι τα συμβαλλόμενα μέρη είχαν απόλυτη συνείδηση των δυσχερειών που μπορούσαν να ανακλύψουν από τη θέσπιση του κοινού αυτού καθεστώτος.

- 66 Η προσφεύγουσα δεν νομιμοποιείται περαιτέρω να θεμελιώνει την αίτησή της στις συμβάσεις παραδόσεως που συνήψε στις 11 Μαρτίου 1993 με την Carrión και την 1η Ιουνίου 1993 με την Banapor, δεδομένου ότι ο κανονισμός 404/93 είχε δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* στις 25 Φεβρουαρίου 1993. Επίσης, τα θέματα από την εκτέλεση των ως άνω συμβάσεων προβλήματα δεν οφειλονταν στην κοινή οργάνωση των αγορών αλλά σε επιχειρηματικής φύσεως απόφαση, την ευθύνη της οποίας ανέλαβε η προσφεύγουσα. Εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα θα μπορούσε να απαλλαγεί από τις ανωτέρω υποχρεώσεις κάνοντας χρήση της ευχερείας περί καταγγελίας της συμβάσεως.
- 67 Το Βασίλειο της Ισπανίας ισχυρίζεται ότι οι περιστάσεις τις οποίες επικαλέστηκε η προσφεύγουσα δεν μπορούν να ερμηνευθούν ως περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας υποχρεώνουσα την Επιτροπή να θεσπίσει μεταβατικά μέτρα. Έγγραφο προθέσεων, όπως το υπογραφέν με την Proban, αποτελεί φάση προηγούμενη της καταρτίσεως προπαρασκευαστικής συμβάσεως, φάση κατά τη διάρκεια της οποίας τα συμβαλλόμενα μέρη σκιαγραφούν ορισμένα στοιχεία μέλλουσας συμβατικής σχέσεως. Ομοίως, το έγγραφο που η προσφεύγουσα επεξεργάστηκε από κοινού με την McKenza δεν αποτελεί έγκυρη προπαρασκευαστική σύμβαση, εφόσον δεν διευκρινίζονται τόσο ουσιώδη στοιχεία όσο είναι η διάρκεια ή η ημερομηνία ενάρξεως εφαρμογής της προς σύναψη συμβάσεως. Πριν από την έναρξη ισχύος της κοινής οργανώσεως των αγορών, η προσφεύγουσα δεν διατηρούσε, συνεπώς, παρά απλές προσδοκίες, χωρίς να είναι δικαιούχος οποιουδήποτε κειτημένου δικαιώματος το οποίο η Επιτροπή θα όφειλε να λάβει υπόψη για τη θέσπιση μεταβατικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93. Ούτε η προσφεύγουσα ενήργησε με την ενδεδειγμένη επιμέλεια, ώστε όλες οι εν λόγω συμφωνίες με τους προμηθευτές να παραγάγουν τα αποτελέσματά τους.
- 68 Η Γαλλική Δημοκρατία συμμερίζεται την άποψη της Επιτροπής όσον αφορά τη νομική αξία των εγγράφων προθέσεων με τις Proban και Carrión. Παρόμοια έγγραφα δεν ισοδυναμούν με σύμβαση και δεν επάγονται τις ίδιες συνέπειες, ώστε να μπορεί να υποτεθεί ότι οι συντάκτες τους συνήψαν σύμβαση νομοτύπως. Οι ημερομηνίες συνάψεως των συμβάσεων με τις Carrión και Banapor έπονται της δημοσιεύσεως της προ-

τάσεως για την ίδρυση της κοινής οργάνωσης των αγορών εκ μέρους της Επιτροπής, οπότε η προσφεύγουσα είχε λάβει γνώση του καθεστώτος δασμολογικής ποσοτώσεως που εγκαθίδρυσε ο κανονισμός 404/93. Εκτός αυτού, δεν απέδειξε ότι επέδειξε την ενδεδειγμένη επιμέλεια. Έτσι, όσον αφορά τη σύμβαση με τη McKenza, η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα, μετά την πτώχευση της Sembriosa, να συνεχίσει την εκτέλεση προσφεύγοντας στους άλλους μνημονευόμενους με τη σύμβαση παραγωγούς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

69 Όπως προκύπτει από την απόφαση T. Port (βλ. ανωτέρω σκέψη 12), το άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 εξουσιοδοτεί την Επιτροπή και, αναλόγως των περιστάσεων, την υποχρεώνει να ρυθμίζει κανονιστικώς τις περιπτώσεις υπερβολικής χαλεπότητας οσάκις πληρούνται σωρευτικές προϋποθέσεις. Πρώτον, ο εισαγωγέας μπανανών τρίτων χωρών ή μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ πρέπει να αντιμετωπίζει δυσχέρειες που απειλούν την επιβίωσή του. Δεύτερον, οι δυσχέρειες στις οποίες προσκρούει ο εισαγωγέας πρέπει να είναι αλληλένδετες με τη μετάβαση από τα εθνικά συστήματα που ίσχυαν πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 404/93 προς την κοινή οργάνωση των αγορών. Τρίτον, πρέπει να έχει χορηγηθεί εξαιρετικά χαμηλή ποσόστωση στον εισαγωγέα βάσει των ετών αναφοράς που έπρεπε να ληφθούν υπόψη δυνάμει του προπαρατεθέντος άρθρου 19, παράγραφος 2. Τέταρτον, οι ως άνω δυσχέρειες πρέπει να οφείλονται στην έλλειψη επιμελείας εκ μέρους του ενδιαφερομένου εισαγωγέα.

70 Όπως προκύπτει από την εξαιρετική φύση των μέτρων που νομιμοποιείται να θεσπίζει, δυνάμει του άρθρου 30 του κανονισμού 404/93, η Επιτροπή, κατά παρέκκλιση από το γενικό σύστημα χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής που προβλέπει ο ως άνω κανονισμός, ουδόλως υποχρεούται να λάβει παρόμοια μέτρα, εκτός και αν αποδεικνυόταν με επαρκή αποδεικτικά στοιχεία ότι πληρούνται όλες οι προαναφερθείσες προϋποθέσεις. Συναφώς, το βάρος της αποδείξεως φέρει η επιχείρηση που ζητεί τη λήψη των οικείων μέτρων.

- 71 Με την προσβαλλομένη απόφασή της, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι περιστάσεις που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα σχετικά με την ατυχή κατάληξη των συμβάσεων που συνήφθησαν με τις Proban, McKenza και Carrión/Bananor δεν συνιστούν περίπτωση υπερβολικής χαλεπότητας κατά την έννοια της αποφάσεως T. Port.
- 72 Όσον αφορά την προκαταρκτική σύμβαση που συνήφθη με την Proban, πρέπει να αναγνωριστεί ότι ορθώς η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε αποδείξει ότι επρόκειτο για δεσμευτική από νομική άποψη σύμβαση. Πράγματι, η Επιτροπή νομιμοποιούνταν να διατηρεί επιφυλάξεις επί της πραγματικής συνάψεως συμφωνίας μεταξύ των μερών, δεδομένων των διαφορετικών εκδοχών που της προσκομίστηκαν. Νομιμοποιούνταν επίσης να αμφισβητήσει τον οριστικό χαρακτήρα της φερομένης συμφωνίας δεδομένου ότι είχε χαρακτηριστεί ως «προκαταρκτική σύμβαση», ενώ στερούνταν ορισμένων ουσιωδών στοιχείων. Τέλος, η δεσμευτική νομική αξία της συμφωνίας είναι τοσούτω μάλλον αμφίβολη καθόσον η προσφεύγουσα δεν άσκησε τα δικαιώματα που προβλέπει η σύμβαση σε περίπτωση μη εκτελέσεως, εκ μέρους ενός των συμβαλλομένων μερών, των υποχρεώσεών του, τη στιγμή κατά την οποία η Proban είχε αθετήσει εσκεμμένα τις δεσμεύσεις της.
- 73 Εξάλλου, η Επιτροπή νομιμοποιούνταν να αμφισβητήσει τη δεσμευτική νομική αξία της συμβάσεως που συνήφθη με τη McKenza ενόψει των αμφιβολιών ως προς την ημερομηνία συνάψεώς της και την έλλειψη διατάξεως σχετικά με τη διάρκεια ισχύος της. Η Επιτροπή νομιμοποιούνταν περαιτέρω να διερωτάται για ποιους λόγους δεν εκτελέστηκε η ως άνω σύμβαση ή εγκαταλείφθηκε λόγω της πτωχεύσεως της Sembriosa, δεδομένου ότι η ίδια McKenza ανέφερε στο κείμενο της συμβάσεως ότι είχε καταρτίσει συμφωνία με όμιλο παραγωγών και εκναυλωτών και είναι γνωστό ότι από τις λοιπές αυτές πηγές ανεφοδιασμού θα καθίστατο εφικτό να προμηθευτεί τουλάχιστον ένα μέρος των μη παραδοθεισών από τη Sembriosa ποσοτήτων. Ορθά, λοιπόν, η Επιτροπή έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν επέδειξε την απαιτούμενη από την τέταρτη προϋπόθεση, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου με την απόφαση T. Port, επιμέλεια, απέχοντας είτε του να συνεχίσει την εκτέλεση της συμβάσεως εκ μέρους της McKenza, είτε του να ασκήσει τα δικαιώματα που προβλέπει η εν λόγω σύμβαση σε περίπτωση μη εκτελέσεως, εκ μέρους ενός συμβαλλομένου μέρους, των υποχρεώσεών του.
- 74 Όσον αφορά τις συμβάσεις με την Carrión της 1ης Μαρτίου 1993 και την Bananor της 1ης Ιουνίου 1993, ορθώς επίσης η Επιτροπή έκρινε ότι δεν μπορούσαν να ληφθούν

υπόψη δεδομένου ότι είχαν συναφθεί μετά τη δημοσίευση του κανονισμού 404/93 στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

- 75 Περαιτέρω, πρέπει όντως να διαπιστωθεί ότι οι υποχρεώσεις εισαγωγής που βάρυναν την προσφεύγουσα με τις ως άνω συμβάσεις ανελήφθησαν τη στιγμή κατά την οποία είχε απόλυτη γνώση των κανόνων της νέας κοινής οργανώσεως των αγορών, όπως αποδεικνύουν οι όροι υπό τους οποίους είναι διατυπωμένες οι ίδιες αυτές συμβάσεις. Πράγματι, αμφότερες προβλέπουν τη δυνατότητα καταγγελίας της συμβάσεως σε περίπτωση ανωτέρας βίας «οσάκις η κατάσταση των διεθνών συναλλαγών παρεμποδίζει την εξαγωγή της φρουτοπαραγωγής (...) σε περίπτωση ειδικών προβλημάτων ποσοτώσεων/αδειών».
- 76 Οι οφειλόμενες στις συμβατικές υποχρεώσεις που συνήφθησαν μετά την έκδοση του κανονισμού 404/93 δυσχέρειες δεν μπορούν να εξομοιωθούν σε καμία περίπτωση με τις δυσχέρειες που είναι σύμφυτες προς τη μετάβαση από τα ισχύοντα προ της ενάρξεως ισχύος του ως άνω κανονισμού εθνικά συστήματα στο σύστημα που εγκαθίδρυσε ο τελευταίος. Έπεται ότι οι εν λόγω δυσχέρειες δεν μπορούν να δικαιολογούν τη χορήγηση ειδικών μέτρων λόγω υπερβολικής χαλεπότητας. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα συνήψε προκαταρκτική σύμβαση με την Carrión στις 7 Νοεμβρίου 1991 δεν μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση την ως άνω εκτίμηση, δεδομένου ότι η προκαταρκτική αυτή σύμβαση δεν υποχρέωνε την προσφεύγουσα να συνάψει σύμβαση εμπορίας.
- 77 Υπό την αυτή έννοια, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, ακόμη και αν υποθεθεί ότι οι συμφωνίες με την Proban και τη McKenza ήσαν δεσμευτικές από νομικής απόψεως, ώστε η προσφεύγουσα να έχει όντως αποκτήσει δικαίωμα για την παράδοση των προβλεπόμενων με τις εν λόγω συμφωνίες ποσοτήτων κατά τη διάρκεια των ετών 1991 έως 1993, οι δυσχέρειες στις οποίες προσέκρουσε λόγω της ατυχούς καταλήξεως των ως άνω συμβάσεων δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συμφυείς προς τη μετάβαση από τα υφιστάμενα προ της ενάρξεως ισχύος του κανονισμού 404/93 εθνικά συστήματα στην κοινή οργάνωση των αγορών.
- 78 Πράγματι, η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε, αφενός, ότι η προκαταρκτική σύμβαση με την Proban δεν είχε τηρηθεί διότι η τελευταία είχε επιλέξει να μην εκπληρώσει τις δεσμεύσεις

της και, αφετέρου, ότι η σύμβαση με τη McKenza κατέστη ανίσχυρη εν συνεχεία της πτωχεύσεως του βασικού προμηθευτή της. Η μη εκτέλεση των δύο αυτών συμφωνιών οφείλεται, συνεπώς, στην επέλευση τρεχόντων εμπορικών κινδύνων, τους οποίους πρέπει να αναλαμβάνει ο ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας. Το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε ήδη αρχίσει να έχει δοσοληψίες με την Carrión ενόσω διαρκούσαν οι διαπραγματεύσεις με την McKenza καταδεικνύει εξάλλου ότι είχε συνείδηση του κινδύνου που διέτρεχε. Η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρείται υποχρεωμένη να εκδώσει ειδικά μέτρα προς επίλυση των εμπορικών δυσχερειών που αντιμετώπισε εισαγωγέας για τον αποκλειστικό λόγο ότι εξουδετερώθηκαν οι προσδοκίες του σχετικά με τη δυνατότητα συνάψεως εμπορικών σχέσεων με προμηθευτή μπανανών.

- 79 Ασφαλώς, θα μπορούσε να ανακύψει ανάγκη λήψεως ειδικών μέτρων, λόγω υπερβολικής χαλεπότητας, σε περίπτωση κατά την οποία εισαγωγέας αναλάμβανε τη δέσμευση να εισαγάγει συγκεκριμένες ποσότητες μπανανών προτού λάβει γνώση των κανόνων της νέας κοινής οργανώσεως των αγορών, ακολούθως δε βρισκόταν σε αδυναμία εκπληρώσεως των υποχρεώσεών του, λόγω αδυναμίας λήψεως των απαιτητών πιστοποιητικών εισαγωγής. Πάντως, αυτό δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση.
- 80 Τέλος, πρέπει να προστεθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ούτε ενώπιον της Επιτροπής ούτε ενώπιον του Πρωτοδικείου ότι οι περιστάσεις, οι οποίες ήσαν απόρροια του γεγονότος ότι οι τρεις προπαρατεθείσες συμβάσεις δεν κατέστη εφικτό να εκτελεστούν προ της ενάρξεως ισχύος του νέου συστήματος κατά τον μήνα Ιούλιο 1993, ήσαν τόσο σοβαρές ώστε να απειλούν την επιβίωσή της, οπότε βρισκόταν αντιμετώπιση με κατάσταση υπερβολικής χαλεπότητας.
- 81 Συναφώς, όπως προκύπτει από τις διευκρινίσεις της προσφεύγουσας κατά τη συζήτηση ακροατηρίου, αφενός, καίτοι οι εισαγωγές μπανανών αντιστοιχούν κατά κανόνα στο 50 και πλέον (%) τοις εκατό του κύκλου εργασιών της, εισάγει επίσης και άλλα φρούτα και λαχανικά. Αφετέρου, είχε συνάψει περαιτέρω συμβάσεις εισαγωγής με άλλους προμηθευτές εκτός των Proban και McKenza, με αποτέλεσμα να μπορέσει να εισαγάγει μπανάνες κατά την περίοδο αναφοράς παρ' ότι δεν έλαβαν χώρα παραδόσεις εκ μέρους των δύο αυτών εταιριών.

- 82 Επιπλέον, σε απάντηση ερωτήσεως του Πρωτοδικείου κατά τη συζήτηση ακροατηρίου, η προσφεύγουσα αναγνώρισε ότι, προς στήριξη του αιτήματός της, δεν είχε προσκομίσει κανένα έγγραφο ώστε να καταστεί εφικτό στην Επιτροπή να εκτιμήσει την οικονομική κατάστασή της. Ομοίως, καίτοι είναι γεγονός ότι, στο πλαίσιο της παρούσας προσφυγής, η προσφεύγουσα παρέσχε στο Πρωτοδικείο ορισμένες πληροφορίες επί του θέματος, οι τελευταίες ουδόλως αποδεικνύουν ότι απειλούνταν η επιβίωσή της.
- 83 Από τα προεκτεθέντα, προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να κηρυχθεί αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος θεμελιώνεται σε υπέρβαση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής

Επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας

- 84 Η προσφεύγουσα παραπέμπει εν γένει στα υπομνήματά της επί της υποθέσεως Τ-39/97. Φρονεί ότι η παραπομπή αυτή πρέπει να είναι επαρκής όσον αφορά τη σαφή διατύπωση του λόγου αυτού.
- 85 Πάντως, με το υπόμνημα απαντήσεώς της, διευκρινίζει ότι η υπέρβαση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής έγκειται στο γεγονός ότι όφειλε να λάβει υπόψη της την ίδια ευθύνη της. Συγκεκριμένα, με την επιδειχθείσα την 1η Ιουλίου 1993 αμέλειά της, η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα ιδιοκτησίας της προσφεύγουσας και το θεμελιώδες δικαίωμά της για την άσκηση οικονομικής δραστηριότητας.
- 86 Η υπέρβαση εξουσίας της Επιτροπής συνίσταται επίσης στην άρνησή της να ακούσει την προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της αφορώσας την εξέταση της αιτήσεώς της διαδικασίας. Η Επιτροπή δεν θα είχε αγνοήσει τη σημασία, κατά το εμπορικό δίκαιο, των

συμφωνιών που είχε συνάψει η προσφεύγουσα αν την είχε ακούσει προτού λάβει την προσβαλλομένη απόφασή της.

Επιχειρηματολογία της Επιτροπής

- 87 Ο ως άνω λόγος είναι απαράδεκτος δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ουδόλως τον διατυπώνει με σαφήνεια.
- 88 Ακόμη και αν το Πρωτοδικείο εκτιμούσε ότι η εκ μέρους της προσφεύγουσας παραπομπή στα υπομνήματά της επί της προσφυγής κατά παραλείψεως, στα πλαίσια της υποθέσεως T-39/97, αρκεί για τους σκοπούς της σαφούς διατυπώσεως του λόγου αυτού, και πάλι θα στερούνταν βάσεως.
- 89 Το αφορών την προσβολή του δικαιώματος να τύχει ακροάσεως επιχείρημα είναι όψιμο και, συνακόλουθα, απαράδεκτο, εφόσον γίνεται για πρώτη φορά επίκλησή του με το υπόμνημα απαντήσεως και δεν στηρίζεται σε πραγματικά και νομικά στοιχεία που αποκαλύφθηκαν κατά τη διάρκεια της δίκης. Επικουρικώς, η Επιτροπή παρατηρεί ότι δεν προσβλήθηκε το δικαίωμα ακροάσεως, εφόσον η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτηση αναγνωρίσεως περιπτώσεως χαλεπότητας, η οποία και εξετάστηκε.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 90 Το άρθρο 44 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των προβαλλομένων λόγων. Κατά τη νομολογία, τούτο σημαίνει ότι στο δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να διευκρινίζεται σε τί συνίσταται ο λόγος στον οποίο στηρίζεται η προσφυγή, οπότε μια αφηρημένη απλώς προαγγελία του δεν τηρεί της απαιτήσεις του ως άνω κανονισμού (απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Νοεμβρίου 1992 στην υπόθεση T-16/91, Rendo κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2417, σκέψη 130).

- 91 Επιπλέον, η ως άνω συνοπτική έκθεση πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής ώστε να μπορεί ο μὲν καθὺ διάδικος να προετοιμάσει την άμυνά του, το δε Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής, χωρίς να χρειάζεται ενδεχομένως άλλα στοιχεία. Για λόγους ασφαλείας δικαίου και ορθής απονομής της δικαιοσύνης, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή πρέπει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά πάντως κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφο της προσφυγής (απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Μαΐου 1998 στην υπόθεση T-348/94, Enso Espaňola κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1875, σκέψη 143).
- 92 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις αυτές δεν πληρούνται στην προκειμένη περίπτωση, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος. Επιβάλλεται να προστεθεί ότι η σαφής διατύπωση του λόγου με το δικόγραφο της απαντήσεως είναι αλυσιτελής εν προκειμένω.
- 93 Επομένως, η προσφυγή είναι απορριπτέα στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 94 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, και η Επιτροπή διατύπωσε παρόμοιο αίτημα, πρέπει η προσφεύγουσα να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.
- 95 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του ιδίου κανονισμού, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη διαφορά φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Επομένως, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία που παρενέβησαν προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδά της καθώς και στα έξοδα της Επιτροπής.
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Cooke

García-Valdecasas

Lindh

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 28 Μαρτίου 2000.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

R. García-Valdecasas